

Støt POV - og få medlemsfordele

Støt os og modtag Paavo Matsins 'Gogol Disko' som gratis e-bog, hvis du vil sikre POV som uafhængigt medie for debat, borgerstemmer og ekspertanalyser.

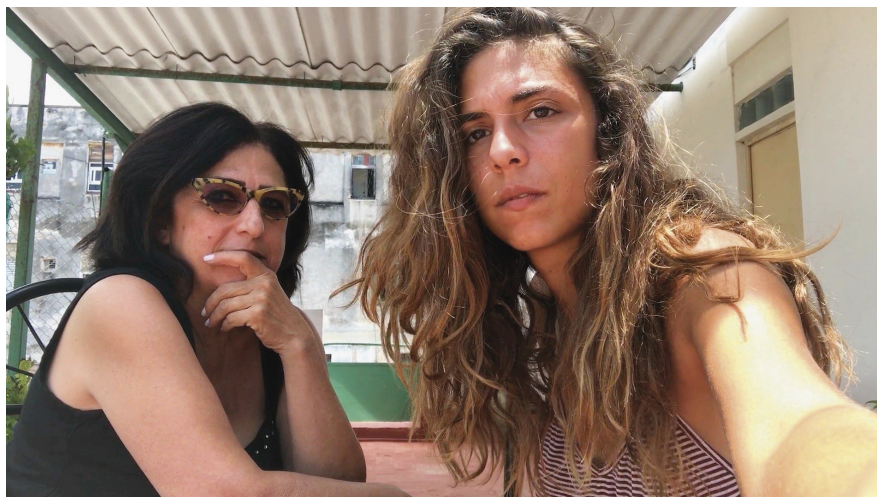
25 kr./md. →

50 kr./md. →

100 kr./md. →

POV. INTERNATIONAL
NYE STEMME, SYNSPUNKTER OG JOURNALISTIK - ONLINE HVER DAG - UGEBREV HVER FREDAG

Dagbog fra en ensom filmfan

#10: Lad os tale om film om film!

Publiceret 28/03/2020 i Kultur/Film

af **Frederik Bojer Bové**

CPH:DOX // DAGBOG – Film er det bedste i verden! Så derfor må de bedste film da også være de film der handler om film!! Arh, helt sådan er det jo ikke. Men eksemplerne som POVs hjemsendte filmanmelder Frederik Bojer Bové har set på årets CPH:DOX holder højt niveau.

Jeg har været igennem mange vigtige emner de seneste dage – kunstnere, sygdom, økonomi – men jeg har gemt det vigtigste til sidst: Film om Film!

Okay, det er nok subjektivt at det er det vigtigste emne. Og jeg kan da på samme måde heller ikke afvise, at de høje karakterer jeg uddeler i dag skyldes jeg selv er filmnørd... Men selvom dagens dokumentar-film godt nok er samlet sammen fordi de handler om film, så formår de alle som en at handle om så meget muligt andet.

IDFA 2019 | Trailer | Let's Talk

Let's Talk (Marianne Khoury)

Let's Talk må være den bedste titel på årets festival? Og den er nærmest fjollet rammende, for det er virkelig hvad filmen går ud på.

Instruktør Marianne Khoury filmer samtaler med familiemedlemmer. Det er ikke præcist at kalde det interviews eller talking heads, det her er samtaler, på caféer, på soveværelser, til familiesammenkomster. Og så er det klippet sammen til en mosaik slægtskrønike. Kun én enkelt bliver reelt interviewet, men han er så også lidt speciel. Onkel Youssef Chahine. Egyptens største filminstruktør.

Youssef Chahine er en af dem der burde være fast pensum for alle. Hans karriere er dels helt absurd vild, dels en virkelig god prisme til at fortælle om den moderne verdens historie, fra en anden vinkel end vi som regel får den. Jeg har kun set hvad der i ny og næ popper op på youtube i skrabede kopier, men jeg ville *elske* en stor retrospektiv. Jeg finder ham endeløst fascinerende.

Trailer: Cairo Station (1958)

Han lavede melodramaer dengang Egypten havde en blomstrende kommerciel filmindustri der leverede film til hele den arabisk-talende verden, og især *Cairo Station* (1958) er velanset. Da Nasser nationaliserede filmindustrien i tresserne rejste Chahine dels til Libanon for at filme pan-arabiske storfilm som *Saladin*, *The Victorious* om manden der besejrede korsfarerne, dels lavede han mere politiske film som *The Earth* og *The Sparrow*, især efter at Nassers regime tabte seksdages-krigen til Israel, og måtte indlede en periode med selvransagelse.

Endeligt er der de film, der nok står stærkest i vesten, og som også er de film der bliver vist klip fra her: Erindrings-tetralogien *Alexandria... Why?*, *An Egyptian Story*, *Alexandria Again and Forever* og *Alexandria... New York*. Her lavede han en personlig samling af kunstmaleri, der fortalte dels historien om en stor instruktør, dels om et

---

“

Jeg tvivler på om nogen Chahine retrospektiv fremover vil være komplet uden *Let's Talk*. Det er så vanvittig stærkt et supplement til Chahines filmografi.

Men Khoury korrigerer historien. Hun er mere interesseret i moren, Youssefs søster, der som ung var den mest intelligente og lovende af de to, men som blev bortgiftet til en rig ældre mand, og derefter mest af alt visnede hen. Khourys ret vilde pointe er, at det sådan set er søsteren som har den vigtigste historie.

Khoury breder det virkelig ud. Vi får bedstemoderens historie, der også blev bortgiftet til en rig mand. Khoury selv giftede sig også meget ung, men her gik det galt, og vi får fortalt om den skandaløse skilsmisse. Og endelig er der datteren, der studerer film i Cuba, som er hyper global, og som brokker sig over hvor mærkeligt det var at være det eneste barn i skolen med en mor der arbejder.

Jeg tror i og for sig den her historie er ret emblematiske for rigtig mange familier i den arabiske verden (den minder ret meget om den slægtskrønike der udfoldes i *Celestial Bodies* af den omanske forfatter Jokha Alhadi, inklusive hvordan der altid er en onkel der flytter til Canada. De snakkede også om at flytte til Canada i både *En revolutionær familie* og *Love Child*. Jeg forstår det ikke helt). Og det er virkelig fornemt lavet, den måde hvorpå klip fra den 'store filmkunst' mixes med klip fra hjemmevideoer, som om begge ting var lige meget værd.

Jeg drømmer som nævnt om en Chahine-retrospektiv. Men for at være helt ærlig, så tvivler jeg nu også på om nogen retrospektiv fremover vil være komplet uden *Let's Talk*. Det er så vanvittig stærkt et supplement til Chahines filmografi.

Let's Talk kan streames her: <https://cphdox.shift72.com/film/lets-talk/>

Menu

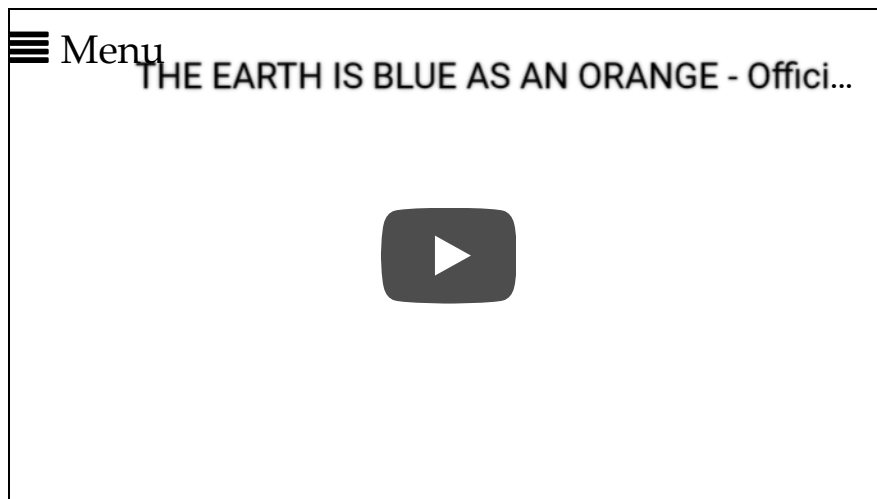

The Earth is Blue as an Orange (Iryna Tsilyk)

Endnu en film om kvindelige filmskabere. Da jeg så beskrivelsen af *The Earth is Blue as an Orange*, der handler om en lille familie der laver film mens de er isoleret på grund af krigen i Østukraine, tænkte jeg den ville minde lidt om en film som svenske *Amatörer*, at den ville handle om hvor meget værdi der er i også at almindelige mennesker laver film, selvom deres film måske er lidt sølle. Men den her film handler ikke om amatører.

I stedet handler det om en ekstremt dygtig ung fotograf, der arbejder stålsat på at blive optaget på filmskolen, mens bomberne falder om ørerne på hende. Og ja, resten af familien hjælper til, men det skal ikke tage væk fra at det er den unge teenage-pige der er kunstneren her. I virkeligheden handler filmen mere om aldrig at holde op med at drømme om et bedre liv, selvom man er lukket inde i sin lejlighed mens verden udenfor er i undtagelsestilstand. Det er måske den mest corona-passende film jeg har set i år?

Derudover, så er den spirende fotograf godt nok helt ekstremt heldig, for filmen om hende er en af de bedst fotograferede jeg længe har set. De her billeder er simpelthen så ekstremt flot komponeret med en sublim fornemmelse for rum. Lejligheden er benyttet perfekt, vi filmer rum gennem dørkarme, kan hele tiden fornemme hvor trangt der er, ser hvordan lyset fra beskyttelsesrummet stråler op i stuen. Kombineret med smukke landskabsbilleder. Det er ganske eminent.

Det her er i virkeligheden ikke så meget en 'meta'-film. Det er bare en skildring af en ung kunstner, og af hendes kamp for at komme ind på drømmestudiet. I og for sig ville det fungere næsten lige så godt hvis hun ville læse jura, omend det at læse lovbøger er en smule mindre filmisk. Men kernen her, om at fortsætte med at drømme selvom livet er hårdt, den ville stadig være der. Og den ville stadig være lige så suveræn.

The Earth is Blue as an Orange kan streames her:

<https://cphdox.shift72.com/film/the-earth-is-blue-as-an-orange/>

The Tree House, derimod, der er vi ovre i noget ret mærkværdigt. Truong Minh Quýs film fortæller om en astronaut der sidder på Mars om femhundrede år, og ser på gamle film fra Vietnam. Så fortæller han etnografisk om hvordan verden var dengang, dvs lige nu og her. Det er ret mystisk. Og så alligevel lidt noget jeg føler er beslægtet med rigtig mange film hvert år på DOX. Fremmedgørende etnografi, hvor man tager et sted, og skildrer det som mytisk og fantastisk. *Krabi*, 2562 har meget af det samme.

The Tree House | Teaser | NYFF57

Men der er et helt konkret filmisk kup, som jeg godt nok er fuldstændig vild med. Truong fortæller, at det lokale folk bruger ordet 'negativ' til også at tale om de dødes dimension, så store dele af filmen er filmet negativt, dvs at farverne er byttet om.

Kan i huske negativer fra dengang vores kameraer ikke var digitale endnu? Jeg tror også digital-kameraer kan lave den effekt. Det hele bliver udviskede pangfarver, det ser virkelig ekstremt ud. Og aldeles storslået. Det er i virkeligheden en lidt letkøbt analogi, jeg tror ikke de her mennesker bogstavelig talt mener at de døde ser verden som et filmisk negativ, men det fungerer, gør det! Fornemmelsen er vitterlig en art sci-fi døde-film, præcis som hvis en fremtidig astronaut skulle forklare gamle myter.

Så ja, jeg har set den her type film mange gange før. Men *The Tree House* har det der, der skiller sig ud. Og så længe der er det, så er jeg helt på, også selvom det efterhånden er film nummer 30+ jeg ser på en uge.

Menu

The Tree House kan streames her:

<https://cphdox.shift72.com/film/the-tree-house/>

Forestillinger om min far (Emil Nørgaard Munk)

Og endelig vil jeg lige knytte et par korte ord til *Forestillinger om min far* af Emil Nørgaard Munk, efter at instruktøren også har skrevet en [tekst om filmen til POV](#):

Rekonstruktioner i dokumentarfilm:

Gen- eller nykøbelse af

Forestillinger om min far forsøger at rekonstruere en situation som Nørgaard Munk oplevede sammen med sin far, nogle år før faren døde. Men det er ikke bare en bevidstløst gentagelse, det er et forsøg på at forestille sig hvad der kunne være sket.

I virkeligheden minder filmen rigtig meget om det projekt som Sven Vinge forsøgte at lave i filmen *I fars hænder*, i mine øjne en af de stærkeste danske dokumentarfilm fra de seneste år. At på en eller anden måde få reddet noget fra tabet af den døde far.

Men som jeg ser det var pointen med *I fars hænder*, at det ikke kunne lade sig gøre. Emil Nørgaard Munk finder derimod i *Forestillinger om min far* en frigørende effekt af forsøget. Det vil jeg lade være op til den enkelte. Jeg sætter pris på at eksperimentet blev lavet, at eksperimentet fra *I fars hænder* blev fortsat. Det er en særdeles interessant filmisk dynamisk diskussion.

Forestillinger om min far kan streames her:

<https://www.youtube.com/watch?v=qjck09Czc9Q>

Let's Talk

The Earth is Blue as an Orange

The Tree House

Forestillinger om min far

Fotocredit: CPH:DOX

Facebook kommentarer

0 kommentarer

Sortér efter

Tilføj en kommentar ...

Modtag POV Weekend, følg os på Facebook – eller støt vores arbejde

Modtag ugens væsentligste analyser,
anmeldelser og essays i **POV Weekend** –
hver fredag morgen.

Det er gratis, og du kan tilmelde dig her

JA TAK, SEND MIG POV WEEKEND

POV er et åbent og uafhængigt dansk non-
profit medie.

**Har du mulighed for at støtte vores
arbejde? Bliv frivilligt støttemedlem her**

25 KR./MD. →

50 KR./MD. →

100 KR./MD. →

FACEBOOK

TWITTER

GOOGLE

PINTEREST

TAGS:

CPHDOX

FREDERIK BOJER BOVÉ

DU KAN MÅSKE OGSÅ VÆRE INTERESSERET I FØLGENDE:

La Flor – den helt store filmnørdfest på årets CPH:DOX **CPH:DOX – portræt af portrætfilmen** **CPH:DOX 2.2 – 10 bud på det, du skal se**

FREDERIK BOJER BOVÉ

SENESTE ARTIKLER

Frederik Bojer Bové (født 1.12 1986) er cand.mag. i Moderne Kultur og Kulturformidling og BA i Historie. Han blogger om film på kronoper.dk, er dansk redaktør på tidsskriftet Cinema Scandinavia og har været programlægger på Copenhagen Architecture Festival.

Ugens overblik

POV WEEKEND samler hver fredag morgen ugens væsentligste debatindlæg, analyser, anmeldelser og essays i et skarpt ugebrev.

Det er selvfølgelig **HELT GRATIS** at modtage, og du kan uforpligtende tilmelde dig her →

Emailadresse